

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/ DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR/KA PRÁCE: Lenka Blažková

NÁZEV PRÁCE: Velká Británie a její postoj k Ženevskému protokolu

OBOR STUDIA: Obecné dějiny

AUTOR/KA POSUDKU: PhDr. Jaroslav Valkoun, Ph.D.

TYP POSUDKU: POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE / OPONENTA PRÁCE

1.) HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

STANOVENÍ A VYMEZENÍ CÍLE TEXTU A VÝZKUMNÉHO ÚKOLU	3
STRUKTURA TEXTU (VYMEZENÍ A ŘAZENÍ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL)	4
METODOLOGICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	3-4
FAKTOGRAFICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	3
RELEVANTNOST TÉMATU VZHLEDEM K SOUČASNÉMU STAVU BĚDÁNÍ	2
SPRÁVNOST A ÚROVEŇ UŽITÍ ODBORNÉ TERMINOLOGIE	3-4
CELKOVÁ ÚROVEŇ TEXTU PO OBSAHOVÉ STRÁŇCE	3-4
VHODNOST PŘÍLOH (VYPLŇUJTE POUZE TEHDY, POKUD PRÁCE OBSAHUJE PŘÍLOHY)	---

2.) HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

SCHOPNOST SHROMÁŽDIT A VYUŽÍT RELEVANTNÍ PRAMENY A ZDROJE INFORMACÍ	4
ÚROVEŇ POZNÁMKOVÉHO APARÁTU	2

STYLICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	3-4
GRAMATICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	2-3
CELKOVÁ FORMÁLNÍ ÚROVEŇ TEXTU	3-4

3.) CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE: STRUČNÝ KOMENTÁŘ (POVINNÝ, ALESPŮŇ 600 ZNAKŮ):

Předložená bakalářská práce si klade za cíl analyzovat události spojené s britskou politikou a otázkami ohledně Ženevského protokolu z roku 1924 a následné cestě k dohodám z Locarna v roce 1925. Nepříliš rozsáhlá práce je nepříliš přehledně rozdělena do čtyř hlavních kapitol a řady podkapitol, které postupně analyzují výchozí podmínky po první světové válce, britské, resp. britsko-francouzské okolnosti zájmu o Protokol v roce 1924 a jeho finální odmítnutí novou konzervativní vládou včetně jednání ve švýcarském Locarnu.

Strukturu práce nepovažuji za nešťastnější, protože trpí nadměrnou členitostí, resp. pokud má první kapitola (přitom podle závazné normy KHV má být první číslovanou kapitolou Úvod) nazvaná „Mírová konference ve Versailles 1919“ jednu stranu a dva řádky, tak to svědčí samo o sobě. Jedná se tak o uvedení do poválečné problematiky mírové konference s trochou nadsázky jako „letem světem hypersonickou rychlostí“. Autorka se v této kapitole i často mýlí, neboť ve Versailles byla dojednána jen mírová smlouva s Německem a celkově máme tedy 6 (nikoli 5) hlavních smluv, týkajících se zejména poválečné podoby Evropy, resp. světa (pokud opomineme Washingtonskou konferenci z let 1921–1922, řešící nedořešení mimoevropské záležitosti). Německá armáda byla jen početně omezena, nikoli zcela rozpuštěna. Lze teda jen hodnotit, že z hlediska vymezení tématu bakalářské práce, je tato expoziční část v podstatě bezcenná, neboť je na úrovni přehledového encyklopedického medailonku.

Práce je po jazykové a stylistické stránce na průměrné úrovni. Lze v ní nalézt řadu nedostatků. Autorka chybí při psaní anglických uvozovek (s. 36) či zaměňuje apostrof za diakritickou čárku (s. 36). Práce obsahuje řadu překlepů (s. 16 „Chamberlaina nesouhlasil“), nepřesností a faktografických chyb. Robert Cecil, budoucí první vikomt Cecil z Chelwoodu nebyl ministr konzervativní vlády (byl jen člen kabinetu jako kancléř Lancasterského vévodství či Lord strážce tajné pečeti), Joseph Paul Boncour sice Francii ve Společnosti národů zastupoval v letech 1932–1936, ale určitě bych jeho úlohu nepřirovnával k významu Cecila na počátku 20. let 20. století. Je vhodnější hovořit o britsko-francouzských vztazích v kontextu 20. let 20. století než o anglo-francouzských (s. 11 aj.). Kolísá způsob psaní některých termínů, kupříkladu Konzervativní strany vs. „konzervativní strany“ (srv. s. 12–13), Společnosti národů a „Ligy“ (s. 14–15), Výbor imperiální obrany jako „Výbor pro říšskou obranu“ (s. 16) nebo „Výbor pro obranu říše“ (s. 24), Ženevský protokol, protokol a Protokol označuje autorka za „Dohodu“ (s. 17), či ministr pro Indii je i „státním tajemníkem pro Indii“ (s. 17), resp. ministr pro kolonie „státním tajemníkem pro kolonie“ (s. 31).. Můžeme nalézt i chybné psaní velkých písmen (s. 14 není „britské impérium“, správně „Britské impérium“; s. 16 není „Evropský koncert“, správně „evropský koncert“ aj., s. 23 není „Labouristická vláda“, správně „labouristická vláda“ atd.). Vedle toho lze nalézt i na s. 7 chybnou velikost písma pro odkazy na zdroje v poznámkách pod čarou

Práce obsahuje řadu interpretačních neobratností (s. 12 se praví, že Ramsay MacDonald „se musel vypořádat“ s kolektivní bezpečností v Evropě, „jmenoval Austena Chamberlaina na post ministerstva zahraničí“, či „William Bridgeman a námořní štáb viděli výhody v tom, že pakt zajistí britské postavení v západním Středomoří. Britský státník Samuel Hoare a letecký štáb byli na vážkách“ s. 17). V kontextu roku 1924 je chybné hovořit o Rusku; správně má být Sovětský svaz (s. 16, 22, 35). Cizí výrazy jako „statu quo“ (s. 16) či názvy periodik „The Times“ (s. 31) by se měly psát v kurzívě. Dále lze nalézt i chyby při užívání „Tamtéž“ (s. 18–19).

Je překvapivé, že studentka nepracovala s žádnou studentskou kvalifikační prací, které jsou na dané téma k dispozici (kupříkladu CIVÍNOVÁ, Pavlína, *Smlouva o vzájemné pomoci 1923–1924: Příspěvek ke kolektivní bezpečnosti a odzbrojení v první polovině 20. let 20. století*, Diplomová práce, Plzeň 2014). Heuristická fáze tedy má své rezervy, což je vidět na podkapitole 3.3. (Německé bezpečnostní návrhy, prosinec 1924 – únor 1925; navíc chybné psaní pomlčky), která nespĺňuje ani definici kompilátu, neboť se opírá pouze o jednu Ordeho monografii.

Jsem toho názoru, že nelze mít v práci celou podkapitolu napsanou na jednom zdroji; zcela to popírá základní postupy výstavby odborného textu. A to opomím fakt, že to nenaplnuje ani elementární předpoklady pro kritickou reflexi dané problematiky v kontextu s analýzou patřičných zdrojů.

Z pohledu oponenta práce se jedná o text hraniční mezi stupněm dobře a nevyhověl a je otázka zda práce splňuje nároky kladené na tento typ studentské práce, protože se v ní nezdá objevují nemalé popisné pasáže, vycházející z jednoho zdroje a postrádající v odpovídajícím rozsahu analytickou část, jež by měla reflektovat v dané problematice kritický přístup. Po pečlivém zhodnocení celkového dojmu práce se tedy kloním k závěru, že předložení bakalářské práce k obhajobě bylo předčasné a mělo by se na ní ještě pracovat. S ohledem na mé předchozí výtky ji proto nedoporučuji k obhajobě, resp. navrhuji hodnotit stupněm: nevyhověl.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: ~~DOPORUČUJI~~ / NEDOPORUČUJI

NAVRHUJI HODNOCENÍ (SLOVY): nevyhověl

K DISKUZÍ BĚHEM OBHAJOBY DOPORUČUJI TATO TÉMATA (ALESPOŇ 2):

DATUM: 19. května 2023

PODPIS: _____

